

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 136/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť D. P., bytom S., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom pred Okresným súdom vo Svidníku pod sp. zn. 8 C 652/01a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a ako oneskorene podaná.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. októbra 2002 doručená sťažnosť D. P., bytom S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom pred Okresným súdom vo Svidníku (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 652/01.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namietala, že okresný súd jej v konaní o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru v rozpore s čl. 47 ods. 2 ústavy neustanovil právneho zástupcu od začiatku konania a spôsobil jej tak „finančnú ujmu, pretože konanie

sa tak predĺžilo o takmer 3 mesiace“. Podľa sťažovateľky okresný súd rozhodol v danej veci bez toho, aby si samosudca prečítal jej vyjadrenie k žalobe a žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Sťažovateľka predmetný spor podľa vlastného vyjadrenia „prehrala“, proti rozsudku okresného súdu z 5. júna 2002 č. k. 8 C 652/01-48 však nepodala odvolanie. K svojej sťažnosti pripojila predmetný rozsudok, z ktorého vyplýva, že ten nadobudol právoplatnosť 24. júla 2002. Sťažovateľka v závere svojej sťažnosti uviedla: „Keďže Okresným súdom vo Svidníku bolo porušené moje ústavné právo na konanie bez zbytočných prietahov, žiadam preto Ústavný súd Slovenskej republiky, aby o tom rozhodol a zároveň, aby prikázal Okresnému súdu vo Svidníku, aby do 15 dní od právoplatnosti nálezu mi zaplatil 50 000,- korún ako finančné zadost'učinenie“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka namietala postup a rozsudok okresného súdu z 5. júna 2002 č. k. 8 C 652/01-48, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. júla 2002.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 31. októbra 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2002